

К.По2 бр.4/2017

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
04. МАРТА 2019. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите молим вас.

Председник већа отвара главни претрес у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине, под службеним бројем К.По2 4/17 против оптуженог Лукић Гојка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву, из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/2015 од 10.05.2018. године.

У предмету поступа веће у неизмењеном саставу. Председник већа судија Вера Вукотић, чланови већа судије Винка Бераха Никићевић и судија Владимир Дуруз.

У раду суда учествује и виши судијски помоћник Слађана Радојичић, записничар је Олгица Куч.

Има ли примедби на састав већа? Хвала лепо.

Председник већа констатује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине у Београду, Миољуб Виторовић. Добар дан, и тужилачки помоћник...

Тужилачки сарадник: Никола Арсић.

Председник већа: Никола Арсић.

Оптужени Гојко Лукић, присутан са браниоцима... Ко се јавља за Лукића, јел ту адвокат Жељко Санковић?

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић.

Председник већа: Са браниоцем адвокатом Жељком Санковићем који је присутан. Адвокат Милош Мршовић.

Адвокат Жељко Санковић: Колега није присутан.

Председник већа: Добро, није приступио бранилац адвокат Милош Мршовић.

Оптужени Љубиша Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом Савом Стојановићем, који је присутан.

Оптужени Душко Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом Перовић Небојшом који је присутан.

Оптужени Јован Липовац присутан, са браниоцем адвокатом Ђорђе Дозетом који је присутан.

Оптужена Драгана Ђекић присутна, са браниоцем адвокатом Гораном Нинићем који је присутан.

Да ли је ту пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић?

Констатује се да је на главни претрес приступила и пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић.

Како су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

На основу одредбе члаа 236 став 1 ЗКП-а, врши се тонско снимање главног претреса, и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на узимање личних података за оптужене.

Замолићу оптужене како кога прозовем да станете овде за пулт, укључићете микрофон и само ћемо проверити, односно рећи ћете да ли су вам исти подаци као што сте давали на припремном рочишту, да не би смо се понављали, ако има неких измена, онда ћете навести.

Оптужени Лукић Гојко.

Укључите ми Гојко само то црвено дугме на средини. Добар дан. Ваши лични подаци, ви сте давали код мене на припремном рочишту од 17.12.2018., јесу ли исти.

Оптужени Гојко Лукић: Исто све.

Председник већа: Нема никаквих измена?

Оптужени Гојко Лукић: Не.

Председник већа: Добро, са личним подацима као на припремном рочишту од 17.12.2018.године. Хвала лепо, можете сести.

Оптужени Љубиша Васиљевић. Љубиша добар дан.

Ваши лични подаци, јесу ли исти као на припремном рочишту од 17.12?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесу, јесу, исти су.

Председник већа: Само ми још једну ствар реците пошто тад нисмо вас питали. Рекли сте да сте по занимању машински техничар?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Да ли сте запослени?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесам.

Председник већа: Где?

Оптужени Љубиша Васиљевић: „Протент“.

Председник већа: Добро, колико просечно месечно остварујте примања?

Оптужени Љубиша Васиљевић: 50 хиљада.

Председник већа: 50 хиљада динара?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као на припремном рочишту од 17.12.2018. године, с тим што додаје да је запослен у фирми „Протента“.

Оптужени Љубиша Васиљевић: „Протент“.

Председник већа: „Протент“, са месечним примањима од 50 хиљада динара. Хвала лепо, можете сести.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Молим.

Председник већа: Оптужени Душко Васиљевић. Добар дан Васиљевићу.

Оптужени Душко Васиљевић: Добар дан.

Председник већа: Ваши лични подаци јесу ли исти као на припремном рочишту?

Оптужени Душко Васиљевић: Тако је, јесте.

Председник већа: Душко Васиљевић са личним подацима као на припремном рочишту од 17.12.2018. године. Нема никаквих измена?

Оптужени Душко Васиљевић: Нема.

Председник већа: Добро, можете сести.

Оптужени Душко Васиљевић: Хвала.

Председник већа: Оптужени Јован Липовац. Јоване добар дан.

Оптужени Јован Липовац: Добар дан.

Председник већа: Ваши лични подаци јесу ли исти као на припремном рочишту?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: Нема никаквих измена?

Оптужени Јован Липовац: Нема.

Председник већа: Добро.

Оптужени Јован Липовац са личним подацима као на припремном рочишту од 17.12.2018.године, без измена.

Добро, хвала лепо, можете сести.

Оптужена Драгана Ђекић. Драгана добар дан.

Оптужена Драгана Ђекић: Добар дан.

Председник већа: Јесу ли ваши лични подаци исти као на припремном рочишту?

Оптужена Драгана Ђекић: Исто, све је исто, нема никаквих измена.

Председник већа: Нема никаквих измена?

Оптужена Драгана Ђекић са личним подацима као на припремном рочишту од 17.12.2018.године, без измена.

Хвала лепо, можете сести.

У смислу члана 395 ЗКП-а, упозоравају се оптужени да пажљиво прате ток главног претреса, и да су дужни да предлоге за извођење појединих доказа изнесу одмах или у најкраћем року по сазнању да је њихово извођење потребно.

Председник већа поучава оптужене о њиховим правима и обавезама у смислу члана 68 и 70 ЗКП-а.

Ово ћу сад саопштити у вези са правима и обавезама оптужених, ја сам то вама већ говорила и на припремном рочишту, али обзиром да данас почињемо главни претрес у обавези сам да вас поново упозорим.

Упозоравају се оптужени да пажљиво прате тог главног претреса, да све што изјаве може бити коришћено као доказ у поступку, да имају право да ништа не изјаве, да ускрате одговор на поједина питања, да слободно изнесу своју одбрану, признају или не признају кривицу, да се изјасне о свим чињеницама и доказима које их терете и да изнесу чињенице и доказе у своју корист, да испитују сведоке оптужбе, и да се под истим условима као сведоци оптужбе у њиховом присуству испитују сведоци одбране, да изнесу чињенице и предлажу доказе у своју одбрану, да постављају питања саопштеним, сведоцима, вештацима, стручним саветницима, да стављају примедбе и дају објашњења у вези са наведеним доказима, да разматрају списе, и разгледају предмете који служе као доказ. Имају обавезу да се одазову на сваки позив органа поступка, да обавесте орган поступка о промени адресе пребивалишта или боравишта, односно о намери да промене адресу пребивалишта или боравишта, и упозоравају се оптужени да ће се на главном претресу изводити само докази у вези са оспореним делом оптужнице.

То су ваша права и обавезе. То ћемо понављати и већ смо говорили о њима.

Поучава се пуномоћник оштећених да има право да истакне имовинско правни захтев и да се изјасни да ли се придружује кривичном гоњењу, и да тај захтев може остваривати касније у парничном поступку.

Председник већа у смислу одредбе члана 391 ЗКП-а, позива заменика тужиоца за ратне злочине да изложи оптужницу.

Хоћете ли читати диспозитив оптужнице?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па мислим да је брже да га прочитам.

Председник већа: Добро. Тако што ће прочитати диспозитив оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/15 од 10.маја 2018.године. Изволте колега тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тужилаштво за ратне злочине 10. маја 2018. године подигло је оптужницу против Лукић Гојка, Васиљевић Љубише, Васиљевић Душка, Липовац Јована и Ђекић Драгане, што су:

за време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба на територији Републике Босне и Херцеговине који се водио између оружаних формација на страни српског, бошњачког и хрватског народа у периоду од априла 1992. године па до децембра 1995. године, као припадници оружаних јединица српске стране у сукобу, и то окривљени: Гојко Лукић, Љубиша Васиљевић, Душко Васиљевић и Драгана Ђекић као припадници јединице „Осветници“ која је била у фактичком саставу Војске Републике Српске, а окривљени Јован Липовац као припадник 1. чете 1. батаљона Вишеградске бригаде ВРС, кршили правила међународног права из чл. 3 ст. 1 тач. 1 а) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, то је IV Женевска конвенција и чл. 4 ст. 1 и 2 тач. а) Допунског протокола уз Женевску конвенцију од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, то је Протокол II, на тај начин што су 27.02.1993. године у местима Штрпци, Прелово и Мушићи према цивилним лицима несрпске националности нечовечно поступали,

повређивали њихов телесни интегритет и уз употребу оружја и оруђа лишавали их живота, па су тако:

након што је дана 27.02.1993. године у Вишеграду формирана посебна оружана група од око 25-30 припадника ВРС са посебним задатком да изврши отмицу путника несрпске националности из брзог воза број 671, који је тог дана саобраћао на релацији Београд-Бар, у који састав оружане групе су ушли и окривљени: Лукић Гојко, Васиљевић Љубиша, Васиљевић Душко, Липовац Јован, Ђекић Драгана и Ранисављевић Небојша који је за ово кривично дело од стране Вишег суда у Бијелом Пољу правноснажном пресудом К.бр.5/98 од 09.09.2002. године осуђен на 15 година затвора, коју казну је издржао, те други припадници ВРС, ова посебна оружана група се са два путника и једним теретни возилом ТАМ 150 истог дана око 15,30 часова превезла до железничке станице у месту Штрпци, где су прво наредили отпрамнику возова Ичагић Слободану да у станици заустави воз број 671 који по реду вожње није требао да се заустави у овој железничкој станици, што је Ичагић морао учинити под претњом оружја, да би се по заустављању воза један број наоружаних припадника ове групе распоредио дуж воза са обе стране, међу којима су били и окривљени Љубиша Васиљевић, Душко Васиљевић и Јован Липовац, док су преостали припадници оружане групе ушли у воз, извршили легитимисање путника с циљем утврђивања њихове националне припадности, а након тога извели из воза 20 цивилних лица несрпске националности и то оштећене: Зековић Февзију из Пријепоља, Зупчевић Халила из Требиња, Личина Илијаза из Бијелог Поља, Ђорић Расима из Пријепоља, Кајевић Нијазима из Пријепоља, Ханић Мухедина из Бродарева, Бабачић Исмета из Подгорице, Капетановић Есада из Бијелог Поља, Чеђевић Сенада из Бара, Прељевић Сафета из Бродарева, Аломеровић Адема из Бродарева, Зуличић Звијездана из Сарајева, Софтић Шећа из Бијелог Поља, Бекија Фехима из Бијелог Поља, Хусовић Рафета из Бијелог Поља, Растодер Јусуфа из Берана, Топузовић Џафера из Бродарева, Мемовић Фикрета (кондуктера у возу) из Пријепоља, Бузов Тому из Београда, сви држављани СРЈ, као и једно НН лице непознатог држављанства, потом су све одвојене цивиле уз претњу оружјем укрцали у теретно возило марке ТАМ 150, превезли до зграде основне школе у месту Прелову, где су им се придружили окривљени Лукић Гојко и Ђекић Драгана;

Доласком до основне школе у Прелову сви припадници ове оружане групе, међу којима су и сви окривљени, су оштећене истерали из теретног возила, а потом их ударајући ногама, рукама и кундацима пушака приморали да уђу у фискултурну салу школе, где су сви припадници групе наставили да их ударају по свим деловима тела више од сат времена, којом приликом су им нанели бројне телесне повреде, па је тако окривљена Ђекић Драгана кундаком своје пушке ударала оштећене док су излазили из теретног возила, а у фискултурној сали их шамарала и псовала им балијску мајку, окривљени Јован Липовац испред улаза у фискултурну салу оштећене шутирао ногама и ударао кундаком пушке, окривљени Лукић Гојко кундаком пушке ударао оштећене да брже пролазе кроз шпалир, који су том приликом формирали, а у ком шпалиру су били окривљени Васиљевић Душко и окривљени Васиљевић Љубиша, при чему је окривљени Васиљевић Душко у фискултурној сали једном припаднику ове оружане групе додао електрични кабал којим је овај тукао једног оштећеног, да би након оваквог окрутног поступања приморали оштећене да скину одећу са себе и од њих одузели новац и друге вредније ствари;

Затим су сви припадници оружане групе, међу којима су били и сви окривљени, држећи уперене пушке, приморали оштећене да само у доњем вешу и боси, руку

везаних жицом на леђима, изађу из фискултурне сале и поново уђу у теретно возило којим су доведени у Прелово, одакле су их одвезли у село Мушићи до спаљене куће власника Шехић Расима, где су се зауставили и где се један број припадника оружане групе распоредио око теретног возила, други око куће, сви са задатком да спрече да неко од цивила не побегне, док је трећи део припадника оружане групе формирао шпалир од задњег дела теретног возила до куће, у ком шпалиру су били окривљени Лукић Гојко, Васиљевић Љубиша, Васиљевић Душко, Липовац Јован и Ђекић Драгана, да би тако оштећене у групама од 2 до 3 лица од теретног возила спроводили до куће, где су их прихватала два припадника ове оружане групе и пуцњима из ватреног оружја у потиљак лишавали живота, на који начин је лишено живота 18 цивила, док су 2 цивила лишена живота при покушају бекства, и то један од стране НН припадника јединице који је чувао стражу поред куће и то пуцањем из ватреног оружја, док је другог цивила након што га је ранио правноснажно осуђени Ранисављевић Небојше, пуцањем из аутоматске пушке, други припадник јединице лишио живота тако што му је пререзао врат;

-чине су окривљени као саизвршиоци извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 у вези чл. 22 КЗ СРЈ.

Председник већа: Хвала лепо тужиоце.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине прочитао диспозитив оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/15 од 10. маја 2018. године.

Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић. Реците ми да ли се ви придружујете речи заменика тужиоца, да ли истичете имовинско правни захтев?

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Придружујем се и истичем имовински правни захтев чију ћемо висину прецизирати током поступка.

Председник већа: Нисам вас чула чији ће...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Висина имовинско правног захтева ћемо прецизирати током поступка.

Председник већа: Добро. Захваљујем се.

Председник већа у смислу одредбе члана 392 ЗКП-а, позива оптужене да се изјасне у вези оптужбе, с тим што се оптужени упозоравају да нису дужни да се изјасне о оптужби нити да одговарају на постављена питања.

Прелазимо на изјашњавање оптужених.

У овој фази поступка оптужени ће ми одговорити да ли су примили оптужницу, да ли су исту разумели, да ли признају кривицу или не и да ли ће износити своју одбрану. Ви сте се о томе већ изјашњавали на припремном рочишту, али је такав поступак да морате и на главном претресу.

Оптужени Лукић Гојко. Дођите овде за пулт, упалите микрофон. Лукићу јесте ли примили оптужницу?

Оптужени Гојко Лукић: Примио оптужницу.

Председник већа: Разумели?

Оптужени Гојко Лукић: Све.

Председник већа: Добро. Да ли признајете кривицу или не?

Оптужени Гојко Лукић: Не.

Председник већа: Хоћете ли износити своју одбрану?

Оптужени Гојко Лукић: Обавезно.

Председник већа: Добро, хвала лепо седите.

Оптужени Васиљевић Љубиша. За вас иста питања Љубиша, јесте ли примили оптужницу?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесам.

Председник већа: Разумели?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Разумели.

Председник већа: Признајете кривицу или не?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не.

Председник већа: Хоћете ли износити своју одбрану?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Наравно.

Председник већа: Добро, седите.

Оптужени Васиљевић Душко. Васиљевићу јесте ли примили оптужницу?

Оптужени Душко Васиљевић: Да.

Председник већа: Јесте ли разумели шта вам се ставља на терет?

Оптужени Душко Васиљевић: Јесам.

Председник већа: Да ли признајете кривицу или не?

Оптужени Душко Васиљевић: Не.

Председник већа: Хоћете ли изнети своју одбрану?

Оптужени Душко Васиљевић: Да.

Председник већа: Добро, седите.

Оптужени Душко Васиљевић: Хвала.

Председник већа:

Оптужени Липовац Јован. Јоване, за вас иста питања, јесте ли примили оптужницу?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: Јесте ли разумели шта вам се ставља на терет?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: Да ли признајете кривицу или не?

Оптужени Јован Липовац: Не.

Председник већа: Хоћете ли износити своју одбрану?

Оптужени Јован Липовац: Нисам вас разумео.

Председник већа: Хоћете ли износити одбрану?

Оптужени Јован Липовац: Не.

Председник већа: Нећете, добро, седите.

Оптужена Драгана Ђекић. Драгана јесте ли разумели оптужницу?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесам.

Председник већа: Нисте разумели јел, само мало, само мало. Ајде станите Липовац. Нисте разумели шта сам вас питала. Питала сам вас јел хоћете да изнесите одбрану?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: Е добро. Оптужени Липовац изјављује да није разумео, износиће своју одбрану. Добро, није проблем. Драгана за вас, јесте ли примили оптужницу?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесам.

Председник већа: Добро. Тишина молим вас. Јесте ли разумели шта вам се ставља на терет?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесам.

Председник већа: Да ли признајете кривицу или не?

Оптужена Драгана Ђекић: Не.

Председник већа: Добро, хоћете ли изнети своју одбрану?

Оптужена Драгана Ђекић: Да, наравно.

Председник већа: Добро. Седите.

На основу одредбе члана 394 ЗКП-а, председник већа објављује почетак доказног поступка.

У смислу члана 397 ЗКП-а, председник већа поучава оптужене да се могу изјаснити о свим околностима који их терете, да могу да изнесу све чињенице које им иду у корист и позива оптужене да изнесу своју одбрану.

Прелазимо на

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНА ОПТУЖЕНИХ

Оптужени Лукић Гојко

Гојко, изволте овде за пулт, укључите микрофон.

Овако, ви ћете у свом излагању уколико желите, једном слободном, изнети своју одбрану у вези са наводима оптужнице, међутим пре него што кренете, само да вас питам, ви сте давали исказ, односно своју одбрану овде пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 19.02.2015. године.

Оптужени Гојко Лукић: Тако је.

Председник већа: Јел остајете при тој одбрани?

Оптужени Гојко Лукић: Па, при тој.

Председник већа: Остајете, добро. Ајте нам у вези са овим наводима оптужнице реците има ли шта тачно овде, да ли сте ви учествовали у извршењу овог дела, изволте.

Оптужени Гојко Лукић: Ал` поштено да ти кажем госпођо судија, да ми се стомак преврне кад тако чујем и кад ово све чујем, шта је рађено и ко је радио, али стварно немам везе као човек, миле ми мајке.

Председник већа: У вези са отмицом путника?

Оптужени Гојко Лукић: Са тим отмицом и са тим глупостима.

Председник већа: У Штрпцима?

Оптужени Гојко Лукић: Немам мајке ми.

Председник већа: Имате ли какве везе у вези са одвођењем њих у основну школу?

Оптужени Гојко Лукић: Никакве везе немам, ја сам радио у Службеном листу же је било и Хрвата и Словенаца и Албанаца, и можете провјерити какав сам човјек био, радник и колко година имам дал сам икад са судом ишта иђе имао, а те будалаштине ко је правио шта. Не знам да ли сте упознати да ми је брат 2004., убијен у кући, остало дијете од две године.

Председник већа: Који брат?

Оптужени Гојко Лукић: Новица Лукић.

Председник већа: Добро.

Оптужени Гојко Лукић: Инжињер, две године, српска га полиција убила. Онај мали је осуђен, не знам ни же је, шта је...

Председник већа: Који, други, други брат, други брат јел?

Оптужени Гојко Лукић: Милан Лукић. Да, и они су набиједили, кунем се да погледам свакоме у очи као и вама од срца, стварно ми је жао ти људи, убило ми је брата у кућу ал` ми је жао, ал` овако кад прочитам да ме заболи стомак и глава, јављао сам се у земљу, две године сам се....па же ћу побећ, зашто да побегнем, и фирма има же сам радио, ако има држава, полиција, ви сте ту, одреди у фирму да ли је Гојко тад радио и да ли је био у фирми.

Председник већа: Добро, а јесте ли учествовали у рату '92?

Оптужени Гојко Лукић: Ишо сам, тамо су ми били родитељи, то сви знају, и кад је Милан био овде затворен 2002., јел тако било, у ЦЗ-у је био годину и нешто, ту сам увек јурио адвокате, јурио за њега, '94., сам године отишао лично, Ристо да дође Перишић овде да га питам кад сам отишо у СУП и питао сам га зашто је он само затворен, говорио ми је неке ствари, же су други, откуд сад помињу 30 људи, некија су учествовали у возу а нико као ништа није знао до ти људи. Ја да сам био сигурно, то сам реко и господину, али мом брату не би дао такве глупости да учествује вјерујте, ал` не знам да ли је учествово, дал` није. То је жалосно све и нема шта причат. Нисам учествовао, нисам био, а шту су набедили мене једног, онога осудили, овога убили и сад мене трећег да нема, не знам шта је. Не да су ме муслимани икад поменули, икога, долазили су кући, па се ови бојали да не би шта реко, покојни Новица, ја сам викао немој се дружити, после рата, и они су упали у кућу, специјална полиција, Аднан возио као из Бања Луке и убили су га пред женом и дјете две године. Цео град зна, знате и ви у Србији, зна овај Дуле, како се зове, Керановић, из Милошеве 101. И он ми причао, каже жао ми је. Инжињер био дечко, никад пушку није...

Председник већа: Добро, а ваш брат Милан јел имао неку формацију тамо за време рата?

Оптужени Гојко Лукић: Гледај, они су викали, кад сам читао новине као и ви, да је водио „Беле орлове“ прво, па да је водио „Осветнике“, па да је водио ово и оно, ја сам га молио данима заклињо, он је из Швајцарске дошао у тај црни рат, молио га немој мали, смири, остани овдје, стан имао, жену, дјецу све, и шта је било. Све су свалили на њега, и на оног, да су све они то муслимане протерали, ово, оно и добили робије да не могу живит.

Председник већа: Добро, а реците ми кад сте ви чули за ово страдање ових људи у возу Штрпци?

Оптужени Гојко Лукић: Па кунем ти се поштено ко богу, кад сам читао у новинама ја сам глава ме болела, ако ми вјерујете.

Председник већа: То је било после рата?

Оптужени Гојко Лукић: Па после рата оно кад је било, кад је излазило у новинама, ко је то гурао по новинама и шта је било, а видиш да је било, ко је стио да изазове сукобе од Новог Пазара, Србије, да направи јаде, да буде рат, шта је ко стио. Па која би будала урадила, рођак ми овде био генерал полиције и да би ја, нико ми није страдао у рату да ја идем тамо, имају цијелу Босну да ратује, шума и брда, што ће ићи вам људе ни криве ни дужне да киднапује, да убија. То само без мозга људи су могли урадит.

Председник већа: Имате ли још шта да кажете?

Оптужени Гојко Лукић: Немам ништа, са тим немам везе.

Председник већа: Бранилац оптуженог питања јел има за оптуженог?

Адвокат Жељко Санковић: Ако може окривљени да нам каже да ли је он ове 1993.године био на територији Босне и Херцеговине?

Оптужени Гојко Лукић: Никад, дјеце ми моје, нисам био, у фирми радио, имају папири, имају потврде, што је тај брат, ја га зовем дилеја што је зна се сад ће је, што је био овде у затвору централном у Пожаревцу сам јурио овде адвоката, и радио у фирми, и обилазио...

Адвокат Жељко Санковић: Где вам је била фирма?

Оптужени Гојко Лукић: Службени лист.

Адвокат Жељко Санковић: Где се налазила?

Оптужени Гојко Лукић: Више „БИГЗ-а“, Јована Ристића број 1.

Адвокат Жељко Санковић: У Београду?

Оптужени Гојко Лукић: У Београду, брате, и стан сам од њих добио '80., а '76., сам почео радити.

Адвокат Жељко Санковић: Можете ли ми рећи да ли сте имали ви било какву униформу или пушку?

Оптужени Гојко Лукић: Не, ја сам овде био и у војном одсеку, и овде сам вежбе, овде сам био пријављен кад сам из војске прешо овде, пријавио се, пријавио сам се и у војни одсек, тако је била обавеза да мора. Изводили неђе у Бубањ потоку.

Председник већа: А јесте ли ишли уопште тамо на рат, као резервиста или полиција?

Оптужени Гојко Лукић: Нисам на рат ишо, имао сам тамо родитеља, 30 километара је село моје од града.

Председник већа: Добро.

Оптужени Гојко Лукић: И држали су стоку, ишо сам, и то сам ишао љети кад се, да им помогнем косити, да ово, оно. Никад, никад том пругом пролазио нисам ако ми верујете, жена ми је била из Купреса, увек сам ишао до Зенице возом, од Зенице аутобус како се пребацује до Бугојна па горе, никад на ту страну ни знам шта је, ни ће је.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Можете ли ми рећи овај брат ваш Новица, да ли је он те године, да ли је ишао он у Босну и Херцеговину тих година?

Оптужени Гојко Лукић: Ишао, обилазио родитеље, никад тај пушку узео није, нити је икад, то сви знају, после кад га убили, цео град је изишо као изјављују саучешће, а убили га они.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли личите ви и ваш брат физички?

Оптужени Гојко Лукић: Па личимо, ми смо матер, шта ја зна.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Можете ли ми рећи да ли сте те 1993.године ви имали аутомобил?

Оптужени Гојко Лукић: Не.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, то је то, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Хвала браниоче. Тужиоче јел има питања за оптуженог?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Оптужени Гојко Лукић: Добар дан господине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте рођени у Рујишту?

Оптужени Гојко Лукић: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ваш брат Милан?

Оптужени Гојко Лукић: Он је рођен као беба у Фочи, али доле смо живели сви.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где сте ишли у основну школу?

Оптужени Гојко Лукић: Ја нисам ни завршио тамо основну.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а где је Милан...

Оптужени Гојко Лукић: Ја сам ишо у Клашник, после сам овде баш завршио вечерње те школе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је Милан ишао у основну школу?

Оптужени Гојко Лукић: Милан је ишао у Прелово.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Прелово?

Оптужени Гојко Лукић: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел то школа која се помиње у оптужницу?

Оптужени Гојко Лукић: Па то је једина школа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам, немам више питања.

Оптужени Гојко Лукић: Осмогодишња.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећених има ли питања? Немате. Браниоци осталих оптужених да ли имају питања? Да ли има неко од оптужених питања за овог оптуженог? Милане јел то све?

Оптужени Гојко Лукић: Не, Гојко.

Председник већа: Пардон Гојко, јел то све?

Оптужени Гојко Лукић: Све, нема брате шта друго рећи.

Председник већа: Добро, само да видим веће има ли неко питање? Нема. Хвала лепо, можете сести.

Оптужени Гојко Лукић: Довиђења.

Председник већа:

Оптужени Васиљевић Љубиша

Љубиша, чули сте шта вам се ставља на терет оптужницом?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесам, чуо сам, немам никакви...

Председник већа: Добро, пре него што се изјасните и кренете да причате шта је тачно и шта није, и да ли је шта тачно, само да вас питам, ви сте давали своју одбрану пред тужиоцем за ратне злочине, на записнику од 19.02.2015. године.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесам и стојим иза те изјаве.

Председник већа: Остајете ли при тој одбрани?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Остајете, добро. Ајте нам у вези са наводима оптужнице реците у вези са овим догађајем у Штрпцима.

Оптужени Љубиша Васиљевић: па што се тиче овог догађаја немам никакве везе, тешко сам био рањен, нисам могао да присуствујем том догађају јер сам био на штакама, то је било 21.јула, тад сам рањен и никад се више нисам враћао...

Председник већа: Чекајте само полако. 21. јула које године?

Оптужени Љубиша Васиљевић: '92.

Председник већа: Добро.

Оптужени Љубиша Васиљевић: И никад се више нисам враћао на ратиште, био сам на лечење у Ужицу, на ВМА, по бањама и то је то што могу да кажем.

Председник већа: Добро, а чекајте реците ми овако, како сте Ви, јесте учествовали тамо у рату?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесам....

Председник већа: Када сте отишли, како сте мобилисани, дајте...

Оптужени Љубиша Васиљевић: Припадао сам Полицијској станици Вишеград, отишао сам као резервни састав полиције у Вишеград, припадали смо 15. маја тамо.

Председник већа: 15. маја?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: 1992?

Оптужени Љубиша Васиљевић: 1992. тамо смо били два месеца до мог рањавања и то је се завршило моје ратовање.

Председник већа: Значи након рањавања, 21. јула 1992....

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је, тако је.

Председник већа: После тога се нисте враћали?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Нисам враћао у ратна дејства нити сам могао да се враћам, зато што сам био на штакама.

Председник већа: Добро, шта сте имали проблем са ногом?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Лева потколеница рањен, била ми скроз одбијена нога, овако хоћете да видите? Ево.

Председник већа: Добро. И где сте се лечили?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Лечио сам се у Ужицу и после сам пребачен из Ужица на ВМА, све сам се лечио.....

Председник већа: Јесте били у „Селтерс бањи“ нешто?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Молим?

Председник већа: Јесте били у „Селтерес бањи“ после?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесам.

Председник већа: На рехабилитацији?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесам, био 45 дана.

Председник већа: 45 дана?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Чини ми се тако.

Председник већа: Добро. А реците ми јесте Ви чули за овај догађај у Штрпцу?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесам после неколико година сам чуо из јавности.

Председник већа: Из медија јел?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Преко медија?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Значи ништа Вам није познато?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Ништа ми није познато...

Председник већа: Односно нисте учествовали ни у једном од ова три догађаја, видите да има три догађаја, скидање путника са воза...

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не.

Председник већа: Њихово одвођење у ову основну школу и потом њихова ликвидација, односно убијање, лишавање живота?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тврдим одговорно и под кривичном и материјалном одговорности да немам никакве везе са овим догађајем, ако сте Ви учествовали господине јавни тужиоче, учествовао у том догађају, то сам и ја.

Председник већа: Значи нити са скидањем путника са воза....

Оптужени Љубиша Васиљевић: Ништа, ништа.

Председник већа: Нити одвођење у основну школу у Прелеву, нити у ово село Мушће где су им одузети животи?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, ништа, ништа. Не.

Председник већа: Ништа?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Ништа.

Председник већа: Добро, а брат Вам је, Ви сте Васиљевић Љубиша, брат је Душко је ли?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Је ли он учествовао на ратишту?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесте, исто је он дошао у мају месецу, пре мога рањавања он је се вратио у Обреновац и тако.

Председник већа: Како сте Ви отишли из, одакле из Обреновца, у Обреновцу живите, како сте отишли до Вишеграда на ратиште?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Отишли смо аутобусом до Ужица, после стопом...

Председник већа: После?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Стопирали.

Председник већа: А стопирали. Добро. Браниоци?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Ишли смо преко МУП-а Србије смо отишли.

Председник већа: Преко МУП-а Србије?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Они су вас значи...

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да, ангажовали.

Председник већа: Мобилисали је ли?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да.

Председник већа: Јесте ви то отишли као добровољци, како, резервисти, како?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па резервисти.

Председник већа: Као резервисти?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да.

Председник већа: Добро. Бранилац је ли има питања? Изволите.

Адвокат Саво Стојановић: Бранилац има питања. Да ли сте 1992. године у мају месецу мобилисани као припадник резервног састава?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да.

Адвокат Саво Стојановић: Војске Републике Српске?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да.

Адвокат Саво Стојановић: Или Министарство унутрашњих послова?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да.

Адвокат Саво Стојановић: Министарство унутрашњих послова или Војске Републике?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Министарство, припадници...

Адвокат Саво Стојановић: При министарству...

Оптужени Љубиша Васиљевић: Полицијској станици Вишеград.

Адвокат Саво Стојановић: Да ли сте приложили уверење Министарства унутрашњих послова да сте у том периоду мобилисани као припадник резервног састава?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Има ја мислим тамо где сам припадао у записнику, у извештају, од МУП-а Републике Српске, од Вишеграда, да сам припадао резервном саставу полиције Вишеград.

Адвокат Саво Стојановић: До момента изласка на терен, када сте претрпели ту повреду?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Адвокат Саво Стојановић: Да ли сте обављали само послове у оквиру Министарства унутрашњих послова?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да.

Адвокат Саво Стојановић: Ја морам овде да молим суд да у записнику стоји једна нејасна одредба, каже одбијена ми је скроз нога, па само да се изјасни каква је то повреда била 21. јула 1992. године?

Председник већа: У вези са повредом ноге, каква је то?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесте, скроз, скроз значи била је сам на кожи овако ево. Значи немам кости једне ове овде са стране....

Председник већа: Малтене била откинута је ли?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да.

Председник већа: Висила на кожи, јел?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да, тако је.

Адвокат Саво Стојановић: Јер нејасно је ово у записнику.

Председник већа: Слажем се, добро.

Адвокат Саво Стојановић: Након рањавања, где наставља лечење и под којим условима и колико траје то лечење и где?

Председник већа: Добро, када сте рањени?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Када сам рањен наставио сам лечење у Ужицу, па из Ужица...

Председник већа: У ужичкој болници?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да, у Ужицу.

Председник већа: Да будемо прецизни јел, у ужичкој болници?

Оптужени Љубиша Васиљевић: У ужичкој болници, да.

Председник већа: Добро.

Адвокат Саво Стојановић: Докле, да ли се сећа можда колико је провео у ужичкој болници?

Председник већа: Јел се сећате?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па можда два месеца.

Председник већа: У ужичкој болници, добро.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да, мислим два месеца.

Председник већа: А потом?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Потом сам пребачен на ВМА.

Председник већа: Колико сте ту боравили, били?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Лечио сам се крајем маја 1993.

Председник већа: `92?

Оптужени Љубиша Васиљевић: `93-94. тако, јер сам после ишао на комисију...

Председник већа: До краја маја 1993. сте лечени?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Добро.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Чини ми се тако да стоји у, од „Селтерс бање“ тамо што сам изашао.

Адвокат Саво Стојановић: Да ли сте у Војномедицинској академији примљени као припадник Министарства унутрашњих послова?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Примљен као резервиста, пише на отпусној листи резервиста МУП-а.

Адвокат Саво Стојановић: У каквом стању је била нога за време док су били ти контролни прегледи у Војномедицинској академији?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па била је...

Адвокат Саво Стојановић: Има ту више извештаја судија, не знам да ли да то предочим?

Председник већа: То када будемо писмене доказе, он сада може да се изјасни овако ако зна.

Адвокат Саво Стојановић: Само да се изјасни.

Председник већа: Јесте.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па ја била ми нога отечена, нисам могао да савијам ногу уопште, нисам могао да се ослањам на њој, ишао 50% на штакама, у то време које ме оптужујете да сам учествовао на том догађају.

Председник већа: Значи у то време нисте могли да се ослањате?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Био сам 50% на штакама.

Председник већа: Нисте могли да се ослањате на ногу, имали сте помагала?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Штаке?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Добро, добро.

Адвокат Саво Стојановић: Према извештају Војномедицинске академије од 27. октобра 1992. године наводи се да је постављен функционални гипс, да ли се сећа колико је носио тај гипс који му је постављен на Војномедицинској академији?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па не могу да се сетим колико сам носио.

Адвокат Саво Стојановић: Да ли до следећег контролног прегледа или?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па највероватније до следећег контролног прегледа, носио сам... како се зове.. фиксатор, па лонгета, то иде, откуд знам, не знам ни ја да се изражавам стручно.

Адвокат Саво Стојановић: Након месец дана, постоји извештај са Војномедицинске академије, где се наводи да и даље постоји дефект обе кости са отоком потколенице и стопала?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесте, тако је и данас дан имам последице....

Адвокат Саво Стојановић: Не, не данас, тада, тада?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тада...

Адвокат Саво Стојановић: Да ли сте могли слободно да се крећете или сте носили штаке и ко Вас је возио до ВМА и како сте путовали?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Кретао сам се помоћу штака, возио ме је Милошевић Мирослав, један другар, који је у Обреновцу, добри смо другари, стално ме возио по ВМА, на прегледе.

Адвокат Саво Стојановић: Да ли је крајем новембра 1992. године, да ли је дошло до декубитиса на том делу ноге, и где је поново постављен функционални гипс?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Нисам разумео... поново...

Адвокат Саво Стојановић: Да ли Вам је поново постављен гипс након леченог декубитиса на тој нози?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не знам, ваљда јесте, не знам, не сећам се сада.

Адвокат Саво Стојановић: 27. новембра 1992. године ставља Вам се гипс, колико носите тај гипс поново?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да ли месец дана или 45 дана, не знам, не могу да се сетим сада.

Адвокат Саво Стојановић: 08. јануара 1993. године поново на ВМА, наложено ношење функционалног гипса наредних месец дана, да ли је то тачно, да ли сте носили тај гипс?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тачно, комисија је била која ме је прописала да носим то. Има извештај.

Адвокат Саво Стојановић: 05.02.1993. године поново се јављате Војномедицинској академији?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесте.

Адвокат Саво Стојановић: Тада се скида гипс?

Оптужени Љубиша Васиљевић: И идем помоћу штака 50%.

Адвокат Саво Стојановић: И наложено ношење штака са ослонцем 50%?

Оптужени Љубиша Васиљевић: 50% месец дана.

Адвокат Саво Стојановић: То је на 20 и неколико дана пре догађаја из оптужнице?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Адвокат Саво Стојановић: Ко је дао упут за рехабилитацију на лечење у „Селтерст бањи“?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па војна комисија са ВМА, има њих тројица потписали су се тамо, не знам пуковници, генерали, откуд знам, не знам. Пише...

Адвокат Саво Стојановић: То има у списима.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Има све у списима.

Председник већа: Добро, то ћемо видети када будемо медицинску документацију.

Адвокат Саво Стојановић: Само хоћу да веће у овом моменту има увид да ли је такав човек могао да стоји на ногама, камоли да учествује у таквим акцијама....

Оптужени Љубиша Васиљевић: И да извршим то кривично дело, па није то кутија цигара па да ставиш у џеп па са штакама да идеш да избациваш путнике...

Адвокат Саво Стојановић: Да ли се сећа када одлази у „Селтерс бању“ и на који начин и са каквим помагалима је отишао у бању?

Председник већа: Је ли знате тачно када сте отишли у „Селтерст бању“?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па у марту 1993. године отишао сам са штакама исто одвезао ме Ивошевић Мирослав, тај мој другар у бању....

Председник већа: Како му је име, Милошевић?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Ивошевић Мирослав.

Председник већа: Ивошевић?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесте, одвезао ме са колима и тамо сам отишао са штакама, када сам се вратио мај, био је април значи мај 1993. сам се вратио без штака из „Селтерса“.

Адвокат Саво Стојановић: Да ли се сећа након изласка из „Селтерс бање“, да ли је поново био на ВМА на контролним прегледима и какав је предлог Војномедицинске академије у погледу инвалидитета и даљег лечења?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па јесте био сам на комисији и комисија је, војна комисија је како се каже, дала извештај пет година да сам неспособан за војну службу...

Председник већа: Добро.

Адвокат Саво Стојановић: И само још ово питање, да ли сте у том периоду лечења, значи од 21. јула 1992. до 05. јула 1993. године када је лечење како се види из

медицинске документације завршено, да ли сте икада били ван граница Републике Србије?

Оптужени Љубиша Васиљевић: 23-24 године сам путовао на одмор са супругом и са децом....

Адвокат Саво Стојановић: Само Вас питам ово, да ли сте у овом периоду?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Нисам никад, никад нисам ишао.

Председник већа: У овом периоду који каже бранилац?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не. Нисам никада.

Председник већа: Нисте се удаљавали из Србије?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, нити сам, никада.

Председник већа: Добро.

Адвокат Саво Стојановић: Ја немам других питања, само бих молио јавног тужиоца да има у виду све ове медицинске налазе јер очигледно да окривљени није могао да учествује у тим догађајима. Хвала.

Председник већа: Добро, захваљујем се колега Стојановићу. Тужилац изволите, имате питања за оптуженога?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па ја немам питања...

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Него не знам да ли је сада време, али ето ако мене бранилац моли да имам све у виду, ја њега молим да има у виду налаз и мишљење судског вештака доктора Дуњића.

Председник већа: Добро, добро, нећемо сада о томе, то ћемо када буде време, када будемо изводили доказе па ћемо сви то видети. Добро. Имам за Вас нека питања Васиљевићу, реците ми овако да ли Ви познајете Милана Лукића, односно да ли сте га познавали у то време?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Како не знам, то су ми кумови одавни, уназад сто година, то је старо кумство, сретали смо се на улици, ништа више.

Председник већа: Добро. Јесте га виђали када сте ово били два, два и по месеца?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Сретали смо се на улици, здраво здраво и ништа више.

Председник већа: А његовог брата Гојка познајете ли?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па исто кумови смо.

Председник већа: Кумови?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да.

Председник већа: А познајете ли Драгану Ђекић, јесте је тада познавали?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, први пут сам је чуо из оптужнице, и видео када смо били у притвору, први пут, ја сам мислио да је мушко, нисам...

Председник већа: А Јована Липовца?

Оптужени Љубиша Васиљевић: То је комшија 30 километара од мене.

Председник већа: Из краја тамо јел?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па тако је.

Председник већа: Добро.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Људи из мог окружења, не могу сада да кажем да не знам људе, када знам.

Председник већа: Је ли Вам познато да је Милан Лукић имао неку јединицу „Осветници“?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, не.

Председник већа: Не.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Читали смо из јавности, били „Осветници“, били Шешељевци, били три, четири паравојне формације сам после читао из јавности све.

Председник већа: Је ли Вам познато лице Крсто Папић?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Крсто Папић он је, њега сам срео 1984. године у Прелову, држао је неку продавницу тамо, када смо ишли доле ја и буразер.

Председник већа: А јесте га виђали за време рата?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, за време рата никада нисам срео нити...

Председник већа: У ових два и по месеца колико сте били?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Нисам га видео.

Председник већа: Нисте га видели.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Ја немам никакве везе, нити сам га видео, ништа.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећених има ли питања? Немате. Браниоци имају ли питања за овог оптуженог? Изволите, можемо редом. Санковићу хоћете Ви, је ли се јављате?

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић, па само имам једно питање, ако може да нам каже у овом периоду значи 1992. када сте били у Вишеграду, да ли сте у том периоду видјели Гојка Лукића тамо?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, не, нисам.

Адвокат Жељко Санковић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Добро. Има ли још неко од бранилаца питања? Перовић Небојша бранилац, изволите.

Адвокат Небојша Перовић: Небојша Перовић бранилац окривљеног Душка Васиљевића, имам питање за оптуженог у том периоду те 1992. године, с обзиром да је то 30 година раније, уназад да кажем, којом, колико је времена требало аутобусом тада у то време из Обреновца до Ужица, ако се сећа да одговори?

Председник већа: Из Обреновца до?

Адвокат Небојша Перовић: Ужица?

Председник већа: До Ужица?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако, шта знам, 4-5 сати.

Адвокат Небојша Перовић: А колико је онда временски било потребно да се Ви стопом као што кажете од Ужица до Вишеграда?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па зависи како наиђе које ауто или шта знам, сат, два времена.

Адвокат Небојша Перовић: Сат, два?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Адвокат Небојша Перовић: Значи свеукупно са аутобусом је колико сати кажете?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Четири и два, шест сати.

Адвокат Небојша Перовић: 6-7 сати?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Адвокат Небојша Перовић: А у колико, да ли се сећате у том периоду колико често су, да ли је била директна линија Обреновац - Ужице, да ли се сећате можда?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па не знам, ја мислим да је било не знам... не могу да се сетим, можда је и било, не Београд - Ужице.

Адвокат Небојша Перовић: Не, не, питам за Обреновац.

Оптужени Љубиша Васиљевић: А за Обреновац?

Адвокат Небојша Перовић: Да.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, не.

Адвокат Небојша Перовић: Значи Ви сте морали из Обреновца за Београд....

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је, тако је.

Адвокат Небојша Перовић: А онда из Београда за Ужице?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли је ово што кажете 4-5 сати до Ужица, да ли је то значи из Београда до Ужица, је ли тако?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Из Београда до Ужица, тако је.

Адвокат Небојша Перовић: А колико Вам је требало из Обреновца до Београда?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па сат времена ајде.

Адвокат Небојша Перовић: А где бисте чекали Ви то и стопирали за Вишеград?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Где бисмо чекали?

Адвокат Небојша Перовић: Да.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па испод железничке станице у Ужицу има неки мост доле, како се...

Адвокат Небојша Перовић: И ту стопирате за Вишеград?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је, ту стопирамо за Вишеград.

Председник већа: Извините колега само да се убацим, а зашто, је ли постојала тада директна линија Ужице – Вишеград, аутобуска?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не може да буде, како ће бити постављена када је ратно дејство.

Председник већа: Шта када је било?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Ратно дејство.

Председник већа: Ратна дејства.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па не верујем, не знам.

Председник већа: Добро.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не верујем да је било.

Адвокат Небојша Перовић: Моје следеће питање, надовезаћу се, то су... а колика је вероватноћа била да Ви, да вам стане неко да вас прими и да пођете до Вишеграда у тих сат, два, ако се сећате тада када сте то што кажете да сте ишли, јел се дешавало да чекате по пет сати да вас неко стопом прими?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да, јесте, јесте, неће да стану, јесте.

Адвокат Небојша Перовић: Значи било је изузетно отежано?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је, тако је. Изузетно, знају да су ратна дејства тамо преко границе...

Адвокат Небојша Перовић: А да Вас питам да ли би неко у вечерњим часовима, да ли се дешавало да у вечерњим часовима Ви стопирате за Вишеград и да ли би неко тада хтео да вам стане?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па тешко, не знам, тешко, нико сви се плаше.

Адвокат Небојша Перовић: Јесте то ишли оним путем за Кремна, преко Кремне је ли тако?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Тако је.

Адвокат Небојша Перовић: Отприлике туда, је ли тако?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да, да.

Адвокат Небојша Перовић: Па реците ми сада какав је Ваш закључак, да ли је било једноставно или је било отежано ићи Обреновац – Вишеград?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Јесте отежано, није баш једноставно, како, није то нормално било, како може бити нормално, отежано. Није једноставно било.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Молим.

Адвокат Небојша Перовић: Ако дозвољавате само још ово?

Председник већа: Реците.

Адвокат Небојша Перовић: А какав је повратак био из Ужица, из Вишеграда за Београд, је ли исти тај начин или мислим ако се сећате?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па не могу се да се сетим, не знам ја, ја сам био два месеца фактички тамо на ратишту, после сам...

Адвокат Небојша Перовић: Не, нисам Вас питао колико сте Ви били на ратишту, него питам Вас какав би био повратак из?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па исто тако отежано исто, не иде, није то баш, није свако смео да иде у ратна дејства.

Адвокат Небојша Перовић: Је ли било оно аутомобили јесу често ишли, пуна магистрала или како налети неки?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Како налети, није, није. Отежано.

Адвокат Небојша Перовић: А какви су били аутобуси којим сте путовали, јесу били онако неког квалитета аутобуси, брзи или су били спори аутобуси?

Оптужени Љубиша Васиљевић: То је било издрдани неки, како да кажем.

Адвокат Небојша Перовић: Ово Вас питам зато што се сада путује четири сата до Ужица, па не знам како је тада...

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па исто, издрдани, нису били неки аутобуси бог зна нешто специјално што кажете.

Адвокат Небојша Перовић: Је ли дозвољавате да се путовало више од 4 сата Београд – Ужице?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Да, сто посто.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала немам више.

Председник већа: Хвала колега Перовићу. Имају ли још браниоци питања за овог оптуженог? Да ли има неко од оптужених питања за Васиљевића? Нема. Васиљевићу имате ли још нешто да кажете, а да Вас нисмо питали, да сте се сетили?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Немам ништа, то је што....

Председник већа: Добро, ево још једно питање је ли Вам познато лице Глишић Митрашин?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Глишић Митрашин?

Председник већа: Да.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Па он је из сусједног села тамо.

Председник већа: Јесте виђали њега за...

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, никад га нисам видио за све време рата.

Председник већа: Нисте, за време ратног стања?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, не. Не, не.

Председник већа: А Јовичић Мића?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Не, чуо сам из оптужнице за њега.

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто да кажете?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Немам ништа, то је што је.

Председник већа: То је све, је ли?

Оптужени Љубиша Васиљевић: Немам никакве везе са догађајем, и то је то.

Председник већа: Добро, хвала Вам лепо. Можете сести.

Оптужени Љубиша Васиљевић: Молим.

Председник већа:

Оптужени Душко Васиљевић

Душко, чули сте оптужницу, пре него што кренете да се изјасните у вези са наводима оптужнице, реците ми да ли Ви остајете при својој одбрани коју сте дали пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику од 19.02.2015.?

Оптужени Душко Васиљевић: Остајем при изјави.

Председник већа: Добро, ајте нам реците у вези са наводима оптужнице, је ли тачно ово што стоји у оптужници? Да ли сте учествовали у овим догађајима који су наведени у оптужници, да ли Вам је шта познато у вези са тим, изволите.

Оптужени Душко Васиљевић: Одговорно вам тврдим да никакве везе немам са овим случајем, нити сам учествовао, нити сам био у то време тамо. Значи, нити сам био нити сам учествовао, једино што знам, знам из медија шта се десило и из оптужнице наравно ово што је мени...

Председник већа: Добро, а то када кажете из медија, када је то било, када сте то?

Оптужени Душко Васиљевић: Па могу Вам рећи по некој процени мојој можда једно после, да ли месец или два, или 15 дана, не могу да се сећам, не могу да се сетим.

Председник већа: Чули сте за отмицу тих путника, односно прочитали је ли?

Оптужени Душко Васиљевић: Да, прочитао сам у оптужници...

Председник већа: Или видели? Добро у оптужници, него кажете из медија сте сазнали?

Оптужени Душко Васиљевић: Из медија да.

Председник већа: Из медија. Значи нисте учествовали тамо у вези са овим догађајима ништа не знате?

Оптужени Душко Васиљевић: Ништа не знам, значи ја сам био....

Председник већа: Добро, а реците ми овако, да ли сте учествовали Ви у рату у Босни и Херцеговини, када сте били, када сте отишли?

Оптужени Душко Васиљевић: Ја сам отишао у Вишеград негде у мају, почетком маја чини ми се 04. маја и био сам....

Председник већа: Чекајте 04. маја 1992. године?

Оптужени Душко Васиљевић: `92. године. Тако је.

Председник већа: Добро, како сте отишли?

Оптужени Душко Васиљевић: Отишао сам овде, отишли смо аутобусом до Ужица, од Ужица смо стопирали и до Вишеграда само дошли.

Председник већа: Значи одакле, из Обреновца или Београда?

Оптужени Душко Васиљевић: Из Обреновца Београд, значи Београд, Лазаревац, Уб....

Председник већа: Добро, па до Ужица?

Оптужени Душко Васиљевић: Па до Ужица и после је било ауто стопом.

Председник већа: Значи стопом од Ужица до Вишеграда?

Оптужени Душко Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Ко је са Вама тада био, како, је ли Вас неко звао да идете или како? Јесте припадали милицији, како, јесте припадали милицији, како?

Оптужени Душко Васиљевић: Ми смо, ја чисто сам из патриотских разлога отишао тамо, тамо ми родитељи живе и буразер, овде су у Србији, не знам да ли се сећате у то време људи који су били са оних простора, хапсили су људе и терали на ратиште тамо, на неко ратиште које никаве везе ја немам, зато што сам се пријавио у овај за Вишеград, јер знам тај терен и ту су ми родитељи да могу родитељима да помогнем, ако би био неки напад или било шта друго.

Председник већа: Добро, јесте Ви то отишли као добровољац?

Оптужени Душко Васиљевић: Тако је.

Председник већа: Добро, а ко је са Вама био ко Вас је то организовао, је ли неко организовао или како? Је ли Вас неко звао или како?

Оптужени Душко Васиљевић: Ми смо овде преко власти, преко МУП-а отишли, преко МУП-а отишли смо тамо и тамо сам био до 10. јула 1992. године....

Председник већа: А када сте отишли?

Оптужени Душко Васиљевић: Значи отишао сам 04. маја, вратио се 10. јула 1992. године и више се нисам враћао тамо.

Председник већа: Значи до 10. јула 1992. сте били?

Оптужени Душко Васиљевић: Тако је.

Председник већа: После тога више нисте ишли?

Оптужени Душко Васиљевић: После тога нисам, жена ми била трудна, вратио сам се и морао сам да будем уза жену, иначе нисам се враћао до 1995. године тамо у Вишеград.

Председник већа: Је ли познајете Ви ова лица из оптужнице који се овде наводе са Вама, је ли Вам познат Гојко Лукић? Је ли Вам тада био познат?

Оптужени Душко Васиљевић: Гојко, то ми је кум.

Председник већа: Кум?

Оптужени Душко Васиљевић: Кум.

Председник већа: Милан Лукић?

Оптужени Душко Васиљевић: Исто...

Председник већа: То му је брат је ли, кум?

Оптужени Душко Васиљевић: То је исто, то је исто то кумови од давнина.

Председник већа: Јесте Ви припадали тој јединици „Осветници“?

Оптужени Душко Васиљевић: Не.

Председник већа: Не?

Оптужени Душко Васиљевић: Ми смо припадали СУП-у у Вишеграду.

Председник већа: СУП-у. Љубиша Вам је брат јел?

Оптужени Душко Васиљевић: Да.

Председник већа: А реците ми Јована Липовца је ли познајете?

Оптужени Душко Васиљевић: Да.

Председник већа: Како њега знате?

Оптужени Душко Васиљевић: То је исто из села, из сусједног села.

Председник већа: Јесте га виђали за ово време ратно док сте тамо били?

Оптужени Душко Васиљевић: За ово време јесмо били смо тамо виђао сам га, док сам ја био до 10. јула, а после не знам.

Председник већа: Добро, а је ли Вам позната Драгана Ђекић?

Оптужени Душко Васиљевић: Драгану Ђекић сам видео док смо били у затвору овде.... први пут.

Председник већа: Овде, а за време ратног стања тамо?

Оптужени Душко Васиљевић: Никада је нисам видео, нити сам је познавао.

Председник већа: Добро. Где сте Ви били запослени, јесте радили овде пре рата?

Оптужени Душко Васиљевић: Ја сам радио у Термоелектрани и пре рата и после рата и данас дан радим у Термоелектани.

Председник већа: Обреновац?

Оптужени Душко Васиљевић: У Обреновцу да.

Председник већа: И какво Вам је радно време, је ли то по сменама или како?

Оптужени Душко Васиљевић: Радно време ујутру значи од 7 до 3, ако има посла па се ради дуже то је чешће мало, мора да се остане да се заврши посао и до 10, 11, 12, како када значи мора да се оспособи погон.

Председник већа: Па јесте радили овог дана када се овде ставља на терет ово дело 27.03.1993.?

Оптужени Душко Васиљевић: Ја не могу...

Председник већа: 27.02. пардон?

Оптужени Душко Васиљевић: Ја не могу, ја не могу да се сетим, имали смо и кућна та нека дежурства, ја не могу да се сетим, може се десити да сам радио, не могу да лажем да сам радио када не знам, значи не могу да се сетим, углавном имамо значи и суботом дежурства и недељом и имамо значи и радним даном, поготово у том зимско периоду када треба струја да се производи онда смо стално мобилни на послу.

Председник већа: Јесу Вам позната ова лица Јовичић Мића?

Оптужени Душко Васиљевић: Никада га нисам упознао нити, ето само из те оптужнице.

Председник већа: Добро, а Глишић Митрашин?

Оптужени Душко Васиљевић: Митрашина не знам га, можда...

Председник већа: Не знате?

Оптужени Душко Васиљевић: Из села је, чуо сам за њега, али не могу, он је млађа генерација....

Председник већа: Да повежете?

Оптужени Душко Васиљевић: Он је млађа генерација од мене.

Председник већа: А Папић Крсто?

Оптужени Душко Васиљевић: Исто њега не.

Председник већа: Јесте га виђали за време ратног стања?

Оптужени Душко Васиљевић: Нисам.

Председник већа: Нисте?

Оптужени Душко Васиљевић: Нисам.

Председник већа: Добро, тужиоче је ли има, односно пардон, бранилац оптуженог адвокат Перовић.

Адвокат Небојша Перовић: Ви кажете да сте се вратили 10. јула 1992. године?

Оптужени Душко Васиљевић: Тако је.

Адвокат Небојша Перовић: Из ког разлога се враћате?

Оптужени Душко Васиљевић: Ја се враћам из....

Адвокат Небојша Перовић: Из сеционистичке Републике Босне и Херцеговине?

Оптужени Душко Васиљевић: Ја се враћам, жена ми је трудна, траба да се породи, пред порођај негде два месеца, два или три месеца, она је негде у августу се породила, ја сам се тада вратио у Обреновац 10. јула и више се нисам враћао.

Адвокат Небојша Перовић: А да Вас питам, радна организација у то време у којој Ви радите, кажете „ТЕНТ“?

Оптужени Душко Васиљевић: Да, то је „ТЕНТ“, Никола Тесла, да.

Адвокат Небојша Перовић: Је ли то организовано предузеће у смислу да радници морају да се јаве на посао, да се одјаве са посла и тако?

Оптужени Душко Васиљевић: Тако је, тако је, значи то је фирма једна по једна фирма, није моја где сам ја радио, поштовало се....

Адвокат Небојша Перовић: Да ли је у том периоду 1992. године, 1993. године, 1994. године, да ли су тада радници могли да одсуствују са посла када год хоће рецимо?

Оптужени Душко Васиљевић: Ниси могао значи...

Адвокат Небојша Перовић: Јесте могли Ви тада у то време да кажете е сутра нећу да идем на посао?

Оптужени Душко Васиљевић: Не може, значи мора....

Адвокат Небојша Перовић: А шта би се десило ако не бисте отишли на посао?

Оптужени Душко Васиљевић: Значи нисмо могли, морали смо да се најавимо...

Адвокат Небојша Перовић: А шта би се десило ако не бисте отишли на посао?

Оптужени Душко Васиљевић: Па вероватно би или отказ поготово у тим периодима значи ако је нека мобилна...

Адвокат Небојша Перовић: А да Вас питам у то време када сте ишли Ви у јулу месецу, односно то мај, јун, јул 1992. године, какав је био ту прелаз садашње границе, а тада и није била граница, пре него што је дошло до одцепљења Босне и Херцеговине, односно тај рат како је дошао, како је био прелаз границе, је ли неко контролисао ту границу, тај прелаз када пређете рецимо да пређете у Вишеград?

Оптужени Душко Васиљевић: Јесте, значи када дођемо...

Адвокат Небојша Перовић: Је ли неко контролисао?

Оптужени Душко Васиљевић: Када дођемо на границу узму нам личне карте и погледају, нису нам узимали па одлагали са собом, него чисто погледали и враћали нам на лицу места.

Адвокат Небојша Перовић: Значи вршила се контрола људи који су прелазили?

Оптужени Душко Васиљевић: Вероватно да је се вршила, ја не знам, значи узму нам личне карте, погледају и врате нам, значи то је сва поента, нису односили негде на страну па да гледају...

Адвокат Небојша Перовић: Значи није могло да се прође тек тако?

Оптужени Душко Васиљевић: Није могло, није могло.

Адвокат Небојша Перовић: То Вас питам...

Оптужени Душко Васиљевић: Да, да, није могло, није без личне карете.

Адвокат Небојша Перовић: Не питам о раду службеника, него питам значи ипак је била нека контрола и провера?

Оптужени Душко Васиљевић: Тако је.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли сте Ви у то време носили оружје са собом?

Оптужени Душко Васиљевић: Нисам.

Адвокат Небојша Перовић: Нисте.

Оптужени Душко Васиљевић: Нисам.

Адвокат Небојша Перовић: Значи Ви идете у цивилну или у војну униформу идете за Вишеград?

Оптужени Душко Васиљевић: Идемо у цивилу па тамо се, тамо се облачимо да.

Адвокат Небојша Перовић: Тамо је ли тако?

Оптужени Душко Васиљевић: Да, добијамо....

Адвокат Небојша Перовић: А да питам и Вас, мада смо већ чули шта је Ваш брат рекао, је ли то било оно лагано путовање у то време Обреновац – Вишеград?

Оптужени Душко Васиљевић: Па знате како, овај...

Адвокат Небојша Перовић: Да ли је било лагано или није?

Оптужени Душко Васиљевић: Није, није.

Адвокат Небојша Перовић: А што није било лагано?

Оптужени Душко Васиљевић: Није, зато што је то, тај зимски период и није лагално било од Обреновца до Београда, 1993. година....

Адвокат Небојша Перовић: А је ли било лагано лети?

Оптужени Душко Васиљевић: Лети да. Лети....

Адвокат Небојша Перовић: Шта је за Вас лагано?

Оптужени Душко Васиљевић: Па лагано значи где нема магле, где нема снега, где нема разумете да можете да комотно возите ауто...

Адвокат Небојша Перовић: А у том периоду је било, је ли тако?

Оптужени Душко Васиљевић: У том периоду је било и.....

Адвокат Небојша Перовић: А какав је тај пут од Ужица до Вишеграда у зимском периоду?

Оптужени Душко Васиљевић: Па знате какав, значи одавде када се, па Лазаревац, Рудник...

Адвокат Небојша Перовић: Не, не, питам Вас за пут Ужице – Вишеград?

Оптужени Душко Васиљевић: Исто значи исто то је брдовит...

Адвокат Небојша Перовић: Је ли то преко неког планинског превоја?

Оптужени Душко Васиљевић: Има значи исто брдовит крај који има и равнице, има и превоја, има и кривина највише...

Адвокат Небојша Перовић: А је ли можете Ви да нам кажете овако временски, рецимо сада неки фебруар, с обзиром да сте путовали раније кажете до 10. јула 1992. године, сте ишли редовно за Вишеград, колико сам ја мислим рачунам и пре тога, да ли можете негде да нам кажете ако сте ишли у фебруару месецу до 1992. године колико је временски било потребно из Обреновца до Вишеграда?

Оптужени Душко Васиљевић: Па ја...

Адвокат Небојша Перовић: Узимајући у обзир временске услове, маглу, кишу, снег и тако даље?

Оптужени Душко Васиљевић: Не може сигурно без једно осам сати не може да се пређе.

Адвокат Небојша Перовић: То је тако, је ли?

Оптужени Душко Васиљевић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: А колико је било задржавање на граничном прелазу у том периоду, отприлике можда, знате ли ви кад сте ишли у том летње периоду мај, јун, јул, колико је било задржавање?

Оптужени Душко Васиљевић: Па ја не знам колко стварно, не могу да се сетим.

Адвокат Небојша Перовић: Па јел можете отприлике, сат времена, два, пола сата, колко?

Оптужени Душко Васиљевић: Једно сат времена док се прегледа то, док се нека моја процена, не могу да се сетим.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли то значи да ако сте се ви одлучили да будете викенд ратник, како вас тужилац описује у оптужници, да ли то значи да је вама било потребно неких 20 сати пута из Обреновца до Вишеграда и назад, да ли дозвољавате да би то тако било?

Оптужени Душко Васиљевић: Па у то време...

Адвокат Небојша Перовић: Значи ако кренете петак поподне, ви крећете да се играте рата, и у петак поподне ви кажете нећу више да радим у ТЕНТ-у, одох ја мало да се играм рата, колко би вама требало рецимо, овако сад ми одговорите на ово питање, рекли сте сада да осам сати је оквирно неки пут од Обреновца до Вишеграда, да одете до Вишеграда, да обучете униформу, да узмете оружје, да будете по Вишеграду, да се вратите назад из Вишеграда, значи онда скидате униформу, одлажете оружје, и враћате се за Обреновац. Колико вам треба сати, јел би сте могли да саберете овако? Објасните овде нама, јер ми нисмо путовали за Вишеград, а ви сте с обзиром да сте пре тога и спречавали тадашњи покушај отцепљења бивше југословенске републике Босне и Херцеговине, и учествовали у том у заштити бивше Југославије, колико вам је требало? Јесте ли разумели ово, јесам ли вас збунио можда?

Оптужени Душко Васиљевић: Разумио сам.

Адвокат Небојша Перовић: Колико вам треба сати, ајде рецимо?

Оптужени Душко Васиљевић: Минимум негде око 20 сати.

Адвокат Небојша Перовић: За све ово и за пресвлачење? Брзи сте.

Оптужени Душко Васиљевић: Ја можда, не говорим, кажем, не знам, можда више од 20 сати, али кажем неких 20 и нешто сати.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Хвала Перовићу. Тужиоче, јел има питања за оптуженог? Немате. Пуномоћник оштећених? Остали браниоци? Изволте, или добро, ајте ви, у реду, па ће онда колега. Само се представљајте Саво.

Адвокат Саво Стојановић: Бранилац Љубише Васиљевића. Љубиша вам је брат јел тако?

Оптужени Душко Васиљевић: Да.

Адвокат Саво Стојановић: Рођени?

Оптужени Душко Васиљевић: Рођени брат.

Адвокат Саво Стојановић: Да ли сте ви знали да је он повређен у јулу '92.године?

Оптужени Душко Васиљевић: Како не.

Адвокат Саво Стојановић: Да ли сте све време били у добрим односима?

Оптужени Душко Васиљевић: Увек смо били у добрим односима.

Адвокат Саво Стојановић: Какво је било његово здравствено стање од дана повређивања па у наредним годинама?

Оптужени Душко Васиљевић: Па није било добро, значи било је лоше, није могао да се ослања на ногу, од како је рањен 21.јула '92.године, он је се лечио у Ужицу, после на ВМА.

Адвокат Саво Стојановић: Не, до Селтерс бање. Какво је стање било када је отишао у Селтерс бању?

Оптужени Душко Васиљевић: У Селтерс бањи кад је отишао, колико мене сећање служи, он је имао фиксаторе на ногама, и са штакама је био.

Адвокат Саво Стојановић: Немам питања више, хвала.

Председник већа: Хвала.

Оптужени Душко Васиљевић: Колико се мени сећање...

Председник већа: Добро, бранилац Жељко Санковић, изволте.

Адвокат Жељко Санковић: Па идентично питање као и за претходног окривљеног. Ако може да нам каже у овом периоду значи 1992., када је био тамо у Вишеграду, дали је он видео тамо Гојка Лукића?

Оптужени Душко Васиљевић: Ја га нисам тамо видео, тад док сам ја био ја га нисам видео.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро. Има ли још неко од бранилаца питања? Оптужени имају ли питања за овог оптуженог? Нема. Има ли још неко питања? Васиљевићу јел то све?

Оптужени Душко Васиљевић: Ја би тео да вас замолим да ми помогнете да изађем из овога случаја, јер сам невин оптужен и никакве везе немам са овим случајем.

Председник већа: Добро. Хвала вам лепо.

Оптужени Душко Васиљевић: Одговорно вам тврдим да нисам...

Председник већа: Добро, можете сести.

Оптужени Душко Васиљевић: Хвала.

Председник већа:

Оптужени Јован Липовац

Мало само да вам спустимо микрофон, висок је.

Липовац ви сте давали овде исказ пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 19.02.2015. године.

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: Да ли остајете при том исказу?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: Добро. Ајте нам реците у вези са наводима оптужнице, да ли су тачни наводи да ли сте учествовали у овом догађају у Штрпцима, када је са овог воза 671 скинуто 20 путника, потом одведени у основну школу у Прелеву. Према њима се понашало тако што су их били скидали, потом одведени у село Мушиће где су ликвидирани, да ли вам је шта познато у вези с тим, да ли сте учествовали у вези ових догађаја?

Оптужени Јован Липовац: Од оптужнице само моји подаци су тачни, иначе оно друго ништа није како је написано тамо.

Председник већа: Добро, значи ништа...

Оптужени Јован Липовац: Нисам учествовао, ни у Прелову ни у Штрпцима, ни скривање то, ни, тако, да нисам, од тога није ништа тачно.

Председник већа: Јесте ли ви учествовали у рату у Босни и Херцеговини?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: У којем сте..., где сте припадали, којој јединици, шта сте били?

Оптужени Јован Липовац: Учествовао сам у Вишеградској бригади, где сам био доле у мом селу, како би назвао више као вођа тих људи који су били доле.

Председник већа: Водич јел?

Оптужени Јован Липовац: Водич, да.

Председник већа: Добро, а које је то село?

Оптужени Јован Липовац: Рујишта.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако дозволите да вам се обратим.

Председник већа: Реците.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја бих имао једну примедбу.

Председник већа: Реците.

Адвокат Ђорђе Дозет: Молио бих вас да дозволите окривљеном да се изјасни о чињеничном опису из оптужнице, а иза тога ако он каже да би одговарао на питања да му поставите питања.

Председник већа: Добро. Изволте.

Оптужени Јован Липовац: Тако да сам био учесник Вишеградске бригаде, али сам био доле на тим положајима Рујишта, Каменица, тамо према оној Јагоштици, према граници Србије.

Председник већа: Реците још шта имате, ако имате.

Оптужени Јован Липовац: Па ништа, једино могу да кажем да тврдим да сам сваког мјесеца, крајем мјесеца долазио ту и доносио потврду да сам тамо, да правдам изостанак са посла.

Председник већа: Добро, нисам вас разумела, где сте долазили?

Оптужени Јован Липовац: Долазио за Београд.

Председник већа: А овде у Београд?

Оптужени Јован Липовац: Да, да, да.

Председник већа: А јесте ли овде радили?

Оптужени Јован Липовац: Да, да, радио сам у ИМТ-у.

Председник већа: Добро. А реците ми кажете тамо сте били припадник Вишеградске бригаде јел?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: Јел то прва чета, први батаљон?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: Добро. Јесу ли вам позната ова лица из оптужнице, да ли сте их тад знали, јесте ли знали Гојка Лукића?

Оптужени Јован Липовац: Знам.

Председник већа: И тад сте га знали?

Оптужени Јован Липовац: Па у селу смо тамо заједно одрастали.

Председник већа: Ком, Рујишту?

Оптужени Јован Липовац: Да.

Председник већа: А јесте ли знали његовог брата Милана?

Оптужени Јован Липовац: Јесам.

Председник већа: Јесте. А јесте...

Оптужени Јован Липовац: Ту кућа поред куће у селу.

Председник већа: Комшије, јел?

Оптужени Јован Липовац: Да, заједно смо...

Председник већа: Добро. А јесте ли познавали у то време Љубишу Васиљевића и Душка Васиљевића?

Оптужени Јован Липовац: Не.

Председник већа: Не. А Драгану Ђекић тада?

Оптужени Јован Липовац: Не, нисам њу.

Председник већа: Нисте?

Оптужени Јован Липовац: Њу нисам никад ни виђао.

Председник већа: А јесте ли чули ви за ову јединицу „Осветници“, јел постојала та формација „Осветници“ у то време?

Оптужени Јован Липовац: Нисам, не знам, не.

Председник већа: У то време?

Оптужени Јован Липовац: Нисам.

Председник већа: Добро, браниоче изволте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала немам питања.

Председник већа: Добро, захваљујем се. Тужиоче изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Оптужени Јован Липовац: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајде сад ја вас исто то да питам. Извините.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дозволите судија, ја бих молио да се окривљени изјасни да ли ће да одговара на питања или не?

Председник већа: Јел хоћете да одговарате на питања тужиоца?

Оптужени Јован Липовац: Ја што сам имао ја сам реко, и прошли пут и сада, не знам, немам, не бих имао потребе сад ништа више ни да додајем ни да...

Председник већа: Нећете. Јел хоћете или нећете?

Оптужени Јован Липовац: Не.

Председник већа: Нећете. Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Да ли ћете да одговарате...Пуномоћник оштећених има ли питања? Нема. Има ли неко од оптужених питања? Или нећете да одговарате више уопште на питања? Нећете јел? Јесам ли вас добро...Морате ми се изјаснити ништа ми то не значи.

Оптужени Јован Липовац: Не, не.

Председник већа: Нећете?

Оптужени Јован Липовац: Немам потребе да...

Председник већа: Добро, ни на питања оптужених, ни никога више, јел?

Оптужени Јован Липовац: Не.

Председник већа: Добро, хвала лепо Липовац, можете сести.

Оптужени Јован Липовац: Молим.

Председник већа:

Оптужена Драгана Ђекић

Драгана, ви сте видели шта вам се ставља на терет оптужницом, пре него што кренете да слободно изложите, уколико желите, своју одбрану, само да ми кажете да ли остајете при својој одбрани коју сте изнели на записнику пред Тужиоцем за ратне злочине дана 19.02.2015.године?

Оптужена Драгана Ђекић: Остајем.

Председник већа: Остајете. Добро. Ево у вези са наводима оптужнице, ја ћу вас пустити да уколико желите изложите слободно своју одбрану, а онда ћемо вам евентуално постављати питања уколико нађемо да има неких питања.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро. Што се саме оптужнице тиче, апсолутно никакве везе немам.

Председник већа: Само мало гласније, молим вас, да би се снимило и да би чули сви.

Оптужена Драгана Ђекић: Апсолутно никакве везе немам са оптужбом, али буквално никакве везе, сем да сам била у Вишеграду у то време. То је једина додирна тачка са том оптужницом. Све друго апсолутно никакве везе нема са мнош. Хтела бих просто суду да напоменем, и да кажем, а после ћу апсолутно одговорати на сва ваша питања. 17 година од 2002.године, ја трпим тортуру, у сваку причу у коју ја могу да се сместим почев од Зворника до Вишеграда, мене смештају. Зашто? Не знам. Кога штите? Не знам. на прошлој оптужници на којој сам била оптужена доказано је да немам везе са тим што је било, мада сам била ту где се то догађало, ја се надам да ће то бити и овде, с једном битном разликом, тамо сам била, овде физички нисам била ни присутна.

Председник већа: У вези ових догађаја?

Оптужена Драгана Ђекић: У вези тих догађаја.

Председник већа: А кад говорите о тој прошлој оптужници, који су то догађаји?

Оптужена Драгана Ђекић: То је Скочић.

Председник већа: Е добро, тако да би били прецизни. Добро.

Оптужена Драгана Ђекић: То је Скочић, све што сам имала да кажем, почев од 2002.године, преко Сјеверина, преко Скочића, преко сад Штрпца, ја сам рекла, ни једног момента нешто нисам прећутала а да сам знала. Шта се овде десило, господин тужиоц, господа тужиоци то јест, вршили су велики притисак на мене да кажем да сам ја то видела шта се десило за Штрпце, ја то нећу да урадим, ако су нашли неке сведоке

с којима могу да постигну договор, то са мном неће да буде, ја ћу рећи и вама и њима оно што јесте, у сваком моменту, не либећи се ни од кога, ни од тужиоца, ни од саоптужених, ни од кога. 17 година, јел знате шта значи 17 година. Ја кад сам отишла у рат имала сам 16 година, од прогона ове државе ја сам остала и без свог потомства, само зато што ме нон стоп гурају у неки догађај. Ја нон стоп морам да тврдим да немам везе с тим, чак и ако сам била ту, један пут ми је чак господине, неко од госпoде тужиоца рекао па ти си интересантна јер си била у седишту збивања. Да ли сам ја тољко интересантна да ми се уништи живот што сам била у средишту збивања. Све ове године, све ове године прогони са свих страна. Али и даље, значи остајем при оном што сам рекла, нећу да кажем оно што није, значи не постоји шанса да кажем, али исто тако нећу ни да ћутим оно што знам, па ко се љути нек се љути. Али надам се да ћете ви успети овај пут, и да ће то бити тачка на моје прогонство које траје 17 година. Да се нађе кога то све време тужиоци штите, и зашто мене гурају у неке приче. Кома сам ја могла бити интересантна са 16 година? Сад имам 43, 44-та. Ево сад изволте питајте ме све што вас занима. Хвала вам.

Председник већа: Бранилац оптужене, изволте колега Нинић.

Адвокат Горан Нинић: Немам питања, хвала.

Председник већа: Немате питања? Добро. Тужиоче питања за оптужену?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам.

Председник већа: Немате. Ево ја ћу Драгана да вас питам нешто. Јесу ли вам позната ова лица са оптужнице, јесте ли знали у то време Лукић Гојка?

Оптужена Драгана Ђекић: Не.

Председник већа: Не?

Оптужена Драгана Ђекић: Не.

Председник већа: А његовог брата Лукић Милана?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесам.

Председник већа: Како сте га познавали?

Оптужена Драгана Ђекић: Ја сам била на ратишту у Вишеграду, тамо сам га упознала. Да, апсолутно сам га познавала.

Председник већа: Је ли он тражио од Вас да доведете неке добровољце у Вишеград?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте.

Председник већа: Када је то било, где је то било, је ли долазио овде код Вас, како је то било реците нам?

Оптужена Драгана Ђекић: Да, то је било у јануару 1993. године, ближе Божићу, негде после Божића, тачно који је датум заиста се не сећам.

Председник већа: А где, где је долазио и где сте Ви, како се се нашли?

Оптужена Драгана Ђекић: Звао ме је телефоном да се нађемо, рекао је да му хитно требају борци за неку линију тамо која је била већ не знам пробијена, па да су му требали људи, да је доста људи изгинуло, ето то је та прича била.

Председник већа: И јесте му помогли?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесам. Јесам, нашла сам овде људе.

Председник већа: Где сте Ви живели у то време?

Оптужена Драгана Ђекић: У Београду, ја сам све време да....

Председник већа: Све време у Београду?

Оптужена Драгана Ђекић: Ја сам из Београда, у Београду сам живела...

Председник већа: И колико сте их скупили, јесте ишли тамо са њима, како је то било?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте, ја сам отишла са њима тамо, можда 15-так људи.

Председник већа: 15-так људи.

Оптужена Драгана Ђекић: Али са резервом то значи.

Председник већа: За резервни састав?

Оптужена Драгана Ђекић: Мислим са резервом број, број.

Председник већа: А око 15-так?

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли је било 15 или 10, или 20, са резервом.

Председник већа: Је ли би био међу њима овај Ранисављевић Небојша?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте.

Председник већа: И како сте се пребацили од Београда до Вишеграда, је ли можете да?

Оптужена Драгана Ђекић: Од Београда до Ужица возом, из Ужица до Вишеграда аутобусом.

Председник већа: Када је то било, које је то време? Временски је ли можете да определите?

Оптужена Драгана Ђекић: Не знам, не знам, заиста не могу да се сетим, мислим да је негде поподне да смо нешто кренули из Београда.

Председник већа: Не, али време, да месец, година...

Оптужена Драгана Ђекић: Јануар, јануар 1993.

Председник већа: Јануар које 1992.?

Оптужена Драгана Ђекић: 1993.

Председник већа: 1993.

Оптужена Драгана Ђекић: 1993. негде после Божића, два три дана око Божића, не могу тачно да прецизирам, који је датум био.

Председник већа: Добро, а тамо када сте били и до када Ви остајете тамо?

Оптужена Драгана Ђекић: Ја остајем до негде можда половине марта...

Председник већа: 1993.?

Оптужена Драгана Ђекић: 1993. да би ја само појаснила једну ствар, ја сам била у Вишеграду када је био случај „Сјеверин“, после „Сјеверина“ ја сам се вратила у Београд не желећи више да се враћам на ратиште, Милан Лукић је ступио у контакт са мношвом поводом ових збивања у јануару месецу, то сам већ рекла, значи враћам се у Вишеград, била сам смештена на Околишту, и то морам да напоменем да тужиочева тврдња да су то били „Осветници“ није тачна, јер „Осветници“ више тада нису постојали него је постојала Интервентна бригада, Интервентна једница вишеградске бригаде, са свим добровољцима, када кажем добровољцима подразумевам на све, значи и „Беле орлове“ и „Шешелјевце“ и „Аркановце“ и Русе, значи буквално све који су били смештени на Околишту, са горажданском бригадом која је исто избегла из Горажда и припојила се Вишеградској бригади и била смештена на Околишту, значи то је једна целина, једна цела касарна, значи сви су били смештени ту.

Председник већа: Добро, и до када Ви будете у Босни, на том делу?

Оптужена Драгана Ђекић: Е не знам негде можда до половине марта.

Председник већа: До половине марта 1993.?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте, јесте. И одлазим и више се не враћам на ратиште.

Председник већа: А када сте ту били, где сте Ви били, јесте припадали некој јединици, јесте били у санитету, где сте?

Оптужена Драгана Ђекић: На Околишту, да, на Околишту сам била припадала сам, јесте, припадала сам Вишеградској бригади, зато кажем да тужиочева тврдња да су то били „Осветници“ није тачна, „Осветници“ су раније постојали, о њима сам ја већ говорила. Тада више то није постојало. Тада су постојали разни, мислим свако је давао себи нека имена.....

Председник већа: А реците ми у то време када сте водили тих, ту групу када сте их одвезли, кажете око 15-так, јесу са Вама кренули и овај Васиљевић Љубиша и Душко, јесте знали ова лица?

Оптужена Драгана Ђекић: Не апсолутно.

Председник већа: Молим?

Оптужена Драгана Ђекић: Не.

Председник већа: Нисте их знали?

Оптужена Драгана Ђекић: Не.

Председник већа: Је ли Вам познат Липовац Јован?

Оптужена Драгана Ђекић: Не.

Председник већа: Из тог времена, не?

Оптужена Драгана Ђекић: Не, не. Ове људе ја уопште не знам, ја сам њих упознала овде, када сам била у притвору, значи у животу их нисам срела.

Председник већа: Добро, а у вези са овим скидањем ових путника из воза у Штрпцима, Ви кажете нисте учествовали и ништа, када сте чули у вези са тим догађајем?

Оптужена Драгана Ђекић: Па ја мислим да исти дан када се то збило, или сутрадан, слагају вас, али мислим да је то било исти дан када сам чула у Вишеграду шта се десило.

Председник већа: Од кога сте то чули?

Оптужена Драгана Ђекић: Цео Вишеград је брујао о томе.

Председник већа: Нисам чула.

Оптужена Драгана Ђекић: Цео Вишеград је причао о томе.

Председник већа: Цео Вишеград је причао о томе?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте, сви су знали.

Председник већа: Је ли се причало ко је то урадио, шта је било?

Оптужена Драгана Ђекић: Причало се али ја опет напомињем да је то оно само што сам ја чула, ја нисам видела и ја не смем да тврдим да је то тако.

Председник већа: А шта се...

Оптужена Драгана Ђекић: Причало се да је Милан Лукић....

Председник већа: Шта се причало?

Оптужена Драгана Ђекић: Узео људе са воза и да је то то. Ја понављам нисам видела.

Председник већа: Добро, то сте само чули је ли?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећених има ли питања? Да ли други браниоци имају питања? Изволите Перовићу.

Адвокат Небојша Перовић: Мислим слушала је оптужена, Ви кажете у том периоду да сте путовали возом, јесам Вас тако разумео?

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте, од Београда до Ужица.

Адвокат Небојша Перовић: Од Београда до Ужица?

Оптужена Драгана Ђекић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: А од Ужица до Вишеграда?

Оптужена Драгана Ђекић: Аутобусом.

Адвокат Небојша Перовић: Је ли можете сада да нам кажете колико је временски трајало то путовање?

Оптужена Драгана Ђекић: Па не могу да Вам се изјасним заиста....

Председник већа: Шта колико је временски трајало....

Адвокат Небојша Перовић: Путовање?

Председник већа: Од чега, од Београда?

Адвокат Небојша Перовић: Ово Београд-Ужице, Ужице-Вишеград?

Председник већа: Значи цело путовање.

Оптужена Драгана Ђекић: Па не могу мислим могу да нагађам сада да кажем, пет шест сати, али да вам тврдим то да је то сигурно било тако апсолутно не могу. 30 година је прошло ту.

Адвокат Небојша Перовић: Не, питам да ли се сећате?

Оптужена Драгана Ђекић: Не, не. Не, апсолутно не. Не.

Адвокат Небојша Перовић: А кажете из Ужица до Вишеграда аутобусом, да ли се сећате јесу ли редовни поласци били аутобусима тада?

Оптужена Драгана Ђекић: Не сећам се заиста. Заиста не могу да се сетим.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала.

Оптужена Драгана Ђекић: Молим.

Председник већа: Добро, има ли још питања за ову оптужену? Браниоци? Неко од оптужених? Драгана је ли то све, имате ли још нешто да додате?

Оптужена Драгана Ђекић: Има још нешто.

Председник већа: Молим?

Оптужена Драгана Ђекић: Има још нешто да.

Председник већа: Реците.

Оптужена Драгана Ђекић: Напоменула бих, ја не знам да ли постоји могућност али када сам ја била у притвору, када је била та тужилачка истрага или већ како ли се то зове, ја се надам да постоје камере свугде, па ето ако суд може да прибави од једног од тих дана, претпостављам да постоји камера, запис на коме се види да ми тужилац нуди да изађем кући одмах у замену да кажем оно што је написано.

Председник већа: Шта да кажете, оно што је?

Оптужена Драгана Ђекић: Да потврдим оптужницу.

Председник већа: А где је то било?

Оптужена Драгана Ђекић: А ја да идем кући одмах.

Председник већа: Где је то било?

Оптужена Драгана Ђекић: Овде у згради суда, у некој од тужилачких канцеларија.

Председник већа: Добро. Је ли то све?

Оптужена Драгана Ђекић: То је све.

Председник већа: Хвала Вам лепо можете сести.

Оптужена Драгана Ђекић: Хвала вама.

Председник већа: Изволите. Драгана само мало, има још једно питање, адвокат Жељко Санковић.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић, је ли може да нам каже ко јој је тачно нудио то?

Оптужена Драгана Ђекић: Да, господин Бруно Векарић.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, хвала.

Председник већа: Ко, господин?

Оптужена Драгана Ђекић: Господин Бруно Векарић и господин тужилац, али је он изашао у том моменту, господин Векарић је остао насамо са мном и то је рекао.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала.

Оптужена Драгана Ђекић: Још нешто?

Заменик тужиоца за ратне злочине: А када је то било, када је то било? Када је то било, то је било за време испитивање као окривљене, као... када је то било?

Председник већа: Је ли то било када сте давали исказ као оптужена?

Оптужена Драгана Ђекић: Да.

Председник већа: У Тужилаштву за ратне злочине?

Оптужена Драгана Ђекић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта ће нам онда камера... а шта ће нам камера.... а шта ће нам камера ако је овде записано да је тога дана била у тужилаштву, ја не разумем какве то, шта камера треба да докаже?

Председник већа: Станите. Каже да је тужилац нудио да призна, односно да потврди оптужницу, да ће је одмах пустити из притвора, јесам тако разумела?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, али то треба да докаже камера која је нешто снимила, шта је, ко да је то нешто кришом она довођена у тужилаштво, па сада треба нешто да се прибави списак, а овде имамо записник....

Председник већа: Овде имамо записник аудио, оно што је било говора, а видео запис би могао само да докаже да је она била ту на саслушању.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нико не спори, па сви знамо да је била ту.

Председник већа: Добро. Браниоче реците. Представите се само. Само се представите.....

Адвокат Горан Нинић: Ја бих молио... само нема потребе да компликујемо....

Председник већа: Само се представите молим Вас.

Адвокат Горан Нинић: Адвокат Горан Нинић, бранилац окривљене Драгане Ђекић, мислим да нема потребе да компликујемо ову ситуацију сви се бавимо овим послом и знамо како се то ради и на који начин се врши, сигурно није било аудио снимања док је било ових разговора, према томе и колега Виторовић и ја знамо како се то ради. Да ли ће суд поверовати окривљеној, неће то на крају крајева неће утицати на исход овог поступка.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: Зависиће од доказа које тужилаштво приложи у вези са овим, тако да мислим да око овога не треба, мислим да је Драгани било битно да она искаже ситуацију у којој се нашла, и нема потребе да даље образлаже или напада или да брани тужилаштво.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Нинић: Ево толико. Драгана молим да завршите....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли био присутан бранилац? Је ли био присутан бранилац?

Оптужена Драгана Ђекић: Не, тада је била...Тада је била... Није био је штрајк адвоката тада. Била сам сама.

Председник већа: Добро Драгана има ли још нешто?

Оптужена Драгана Ђекић: Нема.

Председник већа: Добро, можете сести.

Оптужена Драгана Ђекић: Хвала вам.

Председник већа: Ми смо за данас исцрпели дневно оно што смо планирали, заправо мислила сам да ће требати два дана за одбране, али обзиром да неки нису ни одговарали на питања, одбране су релативно кратке, онда ми нећемо имати претрес у среду, то је 06.03. значи нећемо имати пошто сам ја мислила да ће нам требати два дана да узмемо одбране.

Следећи главни претрес..... Овако...

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

неће се одржати главни претрес 06.03.2019. године, а следећи главни претрес се заказује за 03.04.2019. године и 04.04.2019. године, ујутру у 09,30 часова, судница број 2.

Тада ћемо наставити са.... Реците....

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, адвокат Дозет, бранилац Липовац Јована, ја би Вас молио ако икако може 04.04. да изузмемо, ја сам у једном великом предмету у Вишем суду у Суботици, тај дан од 10 сати.

Председник већа: Колега радо би Вам изашла у сусрет, али обзиром на проблеме са судницама, са већем, са усклађивањем верујте немам могућности да померим, ако Ви не будете пошаљите неку замену, тада ће бити испитивање оштећених, није нешто што....

Адвокат Ђорђе Дозет: Океј, океј, дакле оштећени ће бити, важи.

Председник већа: Да. Оштећени, нећемо ићи још са сведоцима, него идемо по оптужници оштећене. Значи овако 03.04. молим вас говорим вам кога ћемо тога дана испитивати, то ће вам бити и на транскрипту....

03.04.2019. године испитиваћемо Зековић Алмира, Кајевић Наила, Чоловић Селму, Ханић Изудина, Бузов Ковиљку и Личина Рагипа.

А следећег дана 04.04.2019. - Капетановић Алију, Софтић Етема, Растодер Мисина, Бакија Едина, Хусовић Бахта и Мурић Рамизу.

Значи њих 12, шест једног дана, шест другог, па ћемо после даље видети. То је све за данас. У 09,30 значи 03.04. и 04.04. у 09,30 судница број 2. Санковићу реците.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић, само судија ако можете да одобрите на записник молбу за копирање да копирамо и са припремног...

Председник већа: Чекајте само овако, шта вам треба, хоћете на ЦД или како?

Адвокат Жељко Санковић: Да, са припремног рочишта и данашње, да...

Председник већа: Са припремног рочишта и овај са главног претреса. Ја ћу рећи на записнику за све браниоце, а ви ко донесе ЦД добиће.

Одобрава се снимање на ЦД записника, односно транскрипата са припремног рочишта и са данашњег главног претреса свим браниоцима оптужених.

Ево, довршено у 16,00 сати. Хвала вам лепо.

Записничар

Председник већа-судија